

சுவடிகள் பாதுகாப்பு மய்யம் அரியநூல்
தமிழ்த் தாய் 67 - வெளியீடு

திவ்வியகவி - பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார் அருளிச்செய்த

திருவரங்கக் கலம்பகம்

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
International Institute of Tamil Studies

"அறிவுச் செல்வங்கள் அனைத்தையும்
தமிழுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.
இனிவரும் நூற்றாண்டுகளுக்கும்
அருந்தமிழை ஆற்றல் படுத்த வேண்டும்"

- மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர்

புரட்சித் தலைவி

அம்மா அவர்கள்

திவ்வியகவி - பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார் அருளிச்செய்த

திருவரங்கக் கலம்பகம்

சுவடிகள் பாதுகாப்பு மய்யம் அரியநூல்
தமிழ்த் தாய் 67 - வெளியீடு
பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் கோ.விசயராகவன்

எம்.ஏ., எம்.ஃபில், எம்பி.ஏ., பி.எட்., பிஎச்.டி.

இயக்குநர், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

INTERNATIONAL INSTITUTE OF TAMIL STUDIES

இரண்டாம் முதன்மைச் சாலை, மையத் தொழில்நுட்பப் பயிலக வளாகம்

தரமணி, சென்னை - 600 113

நூல் விவரக் குறிப்பு

நூல் தலைப்பு	: திருவரங்கக் கலம்பகம்
நூல் ஆசிரியர்	: திவ்வியகவி - பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார்
வெளியீட்டாளரும் பதிப்புரிமையும்	: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் இரண்டாம் முதன்மைச் சாலை மையத் தொழில்நுட்பப் பயிலக வளாகம் தரமணி, சென்னை - 600 113.
தொலைபேசி எண்	: 044 - 22542992
வெளியீட்டு எண்	: 884
மொழி	: தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	: 2015 : முதற்பதிப்பு
பயன்படுத்திய தாள்	: 16 கிகி டி.என்.பி.எல்.வெள்ளை
நூலின் அளவு	: 1/8 டெம்மி
எழுத்தின் அளவு	: 11 புள்ளி
பக்க எண்ணிக்கை	: 48
அச்சப்படுகளின் எண்ணிக்கை	: 1200
விலை	: ரூ. 30 (ரூபாய் முப்பது மட்டும்)
ISBN	: 978-93-85165-39-9
அச்சகம்	: ராஜ் எண்டர்பிரைஸஸ் திருவல்லிக்கேணி சென்னை - 600 005.

முனைவர் கோ.விசயராகவன் எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., எம்.பி.ஏ., பி.எட்., பி.எச்.டி.

இயக்குநர்

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

சென்னை 600 113

அணிந்துரை

பழங்கால அரியநூல்களையும் சுவடிகளையும் பாதுகாக்கும் வகையில் 2014ஆம் ஆண்டு நிறுவனத்தில் 34 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் சுவடிகள் பாதுகாப்பு மய்யம் மாண்புமிகு மக்கள் முதல்வர் புரட்சித்தலைவி அம்மா அவர்களால் தொடங்கப்பட்டது. அவ்வகையில் நாடெங்கினும் உள்ள அரிய நூல்களை, சுவடிகளைத் திரட்டும் பணி தொடங்கப்பட்டு, கண்டறியப்பட்டுள்ள நூல்களைத் தமிழ்த்தாய் 67 - பெருவிழா, பிப்ரவரி 2015இல் வெளியிடும் திட்டத்தின் கீழ், தாரண ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் வெளிவந்துள்ள இந்நூல் இப்பொழுது மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்பெற்று வெளியிடப்படுகிறது.

தமிழில் தோன்றி வளர்ந்துள்ள சிற்றிலங்கியங்களின் வகையைத் 96 எனச் சொன்னாலும் அவற்றையும் மிஞ்சி மிகப்பலவாக விரிந்துள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றுதான் கலம்பகம் என்னும் சிற்றிலக்கியம். இவ்விலக்கியம் 18 உறுப்புகளைக் கொண்டது என்பர். எனினும் பலவகையாப்பு உறுப்புகளும் கலந்து வருமாறு பலவகைப்பாடல்களும் இணைந்த சிற்றிலக்கிய வகையாக அமைந்துள்ளது. அத்தகைய கலம்பங்களுள் ஒன்றாக அமைந்திருப்பது கோயிற் கலம்பகம் என்றழைக்கப்படுகின்ற திருவரங்கக் கலகம்பகம் ஆகும். திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற அரங்கனது பெருமையையும் அருளிச் செயல்களையும் உரைப்பதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. காப்பு உட்பட 101 செய்யுள்களை உடையது.

வழிவழி வந்த வைணவ நெறிகளால் வாழ்ந்து சிறந்த அழகிய மணவாளதாசர் என்கிற அருளாளர் இந்நூலை எழுதியுள்ளார். தனியனை விடுத்து 101 பாடல்களில் அரங்கன் அருட்செயலைப் பாடி தமது பல்வகையாப்புப் புலமையையும் இலக்கிய வளமையையும். வைணவ நெறிமுறைகளையும் வெளிப்படுத்தி இருப்பதைப் படிப்போர் உணர்வர். கிடைத்தற்கரிய இந்நூல் ஒளியச்சு மூலம் இப்பொழுது புத்துயிர் பெற்றுள்ளது.

தமிழறிஞர்களின் தமிழ்த் தொண்டினை எப்போதும் பாராட்டுவதில் முதன்மையானவர் மாண்புமிகு மக்களின் முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் ஆவார். மாண்புமிகு அம்மா அவர்கள் தமிழ் மீதும் தமிழர் மீதும் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் மீதும் கொண்டுள்ள அன்பும் கருணையும் அளப்பரியன. தமிழின் மேம்பாட்டுக்கெனப் பல திட்டங்களை மேற்கொண்டு செயலாற்றி வருகின்றார்கள். ஒல்லும்வகையெல்லாம் தமிழ் வளர்த்துவரும் மாண்புமிகு மக்களின் முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுக்கு உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் சார்பில் நன்றிகளைப் பதிவு செய்கின்றோம்.

தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்துவரும் பள்ளிக்கல்வி, தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் துறை அமைச்சரும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத் தலைவருமாகிய மாண்புமிகு கே.சி. வீரமணி அவர்களுக்கு நன்றி.

தமிழ் வளர்ச்சிப் பணிகளில் ஆர்வத்தோடு நாட்டம் செலுத்தித் தமிழ்த் தொண்டாற்றிவரும் தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் செய்தித்துறை அரசுச் செயலாளர் முனைவர் மூ. இராசாராம் இ.ஆ.ப. அவர்களுக்கும் இதயம் கனிந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூல் சிறப்பான முறையில் மறு அச்சப் பெற முனைந்து, உழைத்த உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன அனைத்துப் பணியாளர்களுக்கும் அச்சகத்தார்க்கும் என் நன்றி.

இயக்குநர்

கோயிற்கலம்பகம்
எ ன் னு ம்
திருவாங்ககீகலம்பகம்
மூலபாடம்.

அழகியமணவாளதாசர்
எ ன் கி ற
திவ்வியகவி - பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார்
அருளிச்செய்தது.

வ ஃ து
பிழைபறப் பரிசோதிக்கப்பட்டு,

சென்னை:
ஊ - புஷ்பாத்தொட்டியாரால்
சுலாசநாகம் என்னும்
அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாரண இந் சித்திரம்

ஸ்ரீ திருவரங்கக்கலம்பகம்.

தனியின்கள் - தேரிசைவெண்பா.

ஆழ்வார்முன்பின்னவர்க்கு மாமறைதந்தார்தமிழால்
வாழ்வார்மணவாளர் மாண்பவருட் - டாழ்வாரு
மெம்போலியர்க்கு மிரங்கியரங்கக்கலம்ப
கம்போதநல்கவைத்தார் கரண்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொன்னோக்கும் பொருளோக்குந் தொடைநோ
க்கு நடைநோக்குந் துறையினோக்கோ, டென்னோக்
குங் காணவிலக் கியமாவ தன்றியிதி லீபெட்டோர்,
நன்னோக்கும் புத்தியும் பத்தியும்பெறுவர் முத்தியு
ண்டா நானென்சொல்கேன், பன்னோக்க மணவா
ளர் பகரரங்கக் கலம்பகத்தைப் பாரீர்பாரீர்

காப்பு - கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

வேதந்தொகுத்துத்தமிழ்ப்பாடல்செய்தவிமலன்
பொய்கை, பூதன்மயிலையர்கோன்புகழ்ச்சேரன்புத்
தூரன்ஹெண்டர், பாதந்தருந்துகண்மாமழிசைக்கு
மன்பாணன்மங்கை, நாதன்மதூரகவிகோதைபாதங்
க ணண்ணுதுமே. (க)

மறைப்பாற்கடலைத்திருநாவினமந்தரத்தாற்கடை
ந்து, துறைப்பாற்படுத்தித்தமிழாயிரத்தின்கவைய
மிர்தங், கறைப்பாம்பணைப்பள்ளி யானன்பரீட்டங்
களித்தருந்த, நிறைப்பான்கழலன்றிச்சன்மவிடாய்
க்கு நிழலில்லையே. (உ)

பிடிக்கும்பரசமயக்குலவேழம்பினிறவெருண்
பிடிக்குங்குரற்சிங்கவேறனையானெழுபாருமய்யப்
படிக்கும்புகழெம்மிராமாறுசமுனிபல்குணமும்
வடிக்குங்கருத்தினர்க்கேதிருமாமணிமண்டபமே.

வானிட்டகீர்த்திவளர்கூரத்தாழ்வான்மகிழ்வந்த
தேனிட்டதாரநம்பெருமாள் குமாரர்சிவனையன்
றானிட்டசாபந்துடைத்தாளரங்கர்சங்காழிபுய
நானிட்டனென்றாள் பட்டர்பொற்றாள் கதிநந்தமக்
[கே.

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

இவை-எட்டடித்தரவுகள். (2)

சீர்பூத்தசெழுங்கமலத்திருத்தவிசின்வீற்றிருக்கு
நீர்பூத்ததிருமகளுநிலமகளுமடிவருடச்
சிறைப்பறவைபுறங்காப்பச்சேனையர்கோன்பணிகேட்ப
நறைப்படலைத்துழாய்மார்பினுயிறுபோன்மணிவிளங்க
வரியதானவர்க்கடிந்தவைம்படையும்புடைதயங்கக்
கரியமால்வரைமுளரிக்காமன்றுகிடந்தாங்குப்
பாயிரநான்மறைபரவப்பாற்கடலுட்பருமணிச்சூட்
டாயிரவாய்ப்பாம்படணமேலநிதியிலினிதமர்ந்தோய்.

மண்ணகந்துயர்நீங்கவானகந்தொழுதேத்தக்
கண்ணகன்சோனாட்டுக்காவிரிவாய்ப்புளிளத்துப்
பம்புகதிர்விசும்பிரவிபசும்புரவிவழிவிலங்கு
செம்பொன்மகிலேழுடுத்ததிருவரங்கப்பெருங்கோயி
லாணிப்பொற்றகடுரிஞ்சுமணிக்கதவரீள்வாயின்
மானிக்கவெயில்பரப்பும்வயிரமணிவிமானத்துண்
மின்னிலக்குதொடிவலயவியன்வலக்கைகீழ்கொடுத்தத்
தென்னிலக்கைத்திசைநோக்கித்திருநயனந்துயில்வோய்கேள்

இவை - ஈரடித்தாழிசைகள். (௬)

தேவராய்த்தேவர்க்குந்தெரியாதவொளியுருவாய்
மூவராய்மூவர்க்குணமுதல்வனாய்நின்றோய்நீ (௧)

போற்றுவார் போற்றுவதுன் புகழ்ப்பொருளே
யாதலினால், வேற்றுவா சகமடியேன் விளம்புமா
மறியேனான். (உ)

பணித்தடங்கா திமையவர்க்கும் பங்கயத்தோன்
முதலோர்க்கும், பணித்தடங்காப் புகழடியேன் ப
ணித்தடங்கற் பாலதோ. (ங)

யாங்கடவுளென்றிருக்குமெவ்வுலகிற்கடவுளர்க்கு
மாங்கடவுளையென்றாலுனக்குவியப்பாமோ. (ஃ)

அனைத்துலகு மனைத்துயிரு மஹத்தளித்துத் து
டைப்பதுநீ, நினைத்தவினே யாட்டென்ற னின்பெ
ருமைக் களவாமோ. (ஊ)

கருதரிய வுயிர்க்குயிராய்க் கசந்தெங்கும் பரந்து
றையு, மொருதனி நாயகமென்ற லுன்புகழ்க்கு வர
ம்பாமோ. (கூ)

இவை - ஈரடி அராகங்கள். (ச)

உருவென வருவென வுளனென விலனென
வருமறை யிறுதியு மறிவரு நிலைமையை
இவரிவ ரிறையவ னொனமன வுறுதியோ
டவரவர் தொழுவது சமயமு மருளினை
கடுவளி கனல்புனல் ககனமோ டகலிட
முடுபதி கதிரவ னுருவமு மருளினை
கடிமல ரடியினை கருதினர் பெறுகென
வடிநடு முடிவற வருள்பர கதியினை.

இவை பெயர்த்தும்-ஈரடித்தாழிசைகள். (ச)

ஒருநாலுமுகத்தவனோ டெனினுயென்பரதுன்
பிருநாபிமலர்ந்ததல்லாற் திருவுளத்திலுணராயால்
மேருகியுடலுணன் மிடல்கெடுத்தாயென்பரதுன்
ஈருகியோயறிந்ததல்லாற் கோவேநீயறியாயால்

பன்றியாய்ப்படியெடுத்த பாழியாயென்பரது
 வென்றியாருனதெயிற்றின் மென்றுகள் போன்றிருந்ததால்
 அண்டமெலாமுண்டையென்பா ரதியாதாராங்கவைநீ
 யுண்டருளுங்காலத்திலொருதுற்றுக்காற்றுவால்.

இவை-நாற்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம். (உ)

நஞ்சமுமமுதமுநாகும்வீடுமாய்
 வஞ்சமுஞானமுமறப்புமாயினே

இருவினைப்பகுதியுமின்பதுன்பமுங்
 கருணையும்வெகுளியுங்கருத்துமாயினே.

இவை-மூச்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம். (ச)

அலேகடல்வயிற்றுலக்கினே
 யவுணராமதுகையடக்கினே
 மலேகடகளிறுவதைத்தனை
 மலேதலேகவிழுவெடுத்தனை.

இவை-இருசீர் ஓரடி அம்போதரங்கம். (அ)

மண்ணைவிண்டனை
 வெண்ணெயுண்டனை
 மருதிடந்தனை
 யெருதடர்ந்தனை
 யுண்ணிறைந்தனை
 யெண்ணிறந்தனை
 யொருமையாயினே
 பெருமையேயினே
 எனவாங்கு

தனிச்சொல்.

பதினான்கடிநிலமண்டில ஆசிரியச்சரிதகம்.

மலர்தலையுலகத்துப் புலமைசான்ற
 பதின்மரும்பணித்த பாடலோதையொடு

முதுமறைகறங்க முரசமார்ப்ப
 லலம்புரிபிளிறும் பொலம்புரிகோயி
 ஸாழியஞ்செல்வவாஜியம்பரம
 வாழிவாழி மாயோய்வாழி
 நெடியோய்வாழி நின்மாட்டொன்றே
 யடியேன்வேண்டிவ தஃதுநீமறுக்கேல்
 பூவருமயன்முதல் யாவருமறியா
 ஸூவுலகளந்தின் சேவடிவாழ்த்தித்
 தொழுதகைத்தொண்டர்தந் தொண்டருட்சேர்க்
 தெழுவகைத்தொற்றத் தின்னாப்பிறப்பி [கா
 னென்பொழியாக்கையுட் சேர்ப்பினுமவர்பா
 லன்பொழியாமை யருண்மதியெனக்கே. (க)

நேரிசைவெண்பா.

எனக்கேதிருவரங்கனேபிரானெம்மான்
 றனக்கேயடிமைதமியேன் - புனக்கேழ்
 மருத்துளவோன்மேலன்றிமற்றொருவர்மேலென்
 கருத்துளவோவாசாயுங்கால். (உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

காலாயிரமுடியாயிரமாயிரங்கைபரப்பி, மேலாயி
 ரந்தலைநாகங் கவிப்பவிண்பூத்தகஞ்சம், போலாயிர-
 ங்கண்வளரும்பிரான்பொன்னரங்கனென்றே,மாலா
 யிரங்கவல்லார்த்தெய்தலாந்திருவைகுந்தமே. (ஈ)

அறுசீர்க்கழிசெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வைகலந்தழுவிலைவேலிசற்கும்வாசவற்கும்வாசப்
 பூமேன், மெய்கலந்தநால்வேதவிநிஞ்சனுக்குமேலா
 ய்வீற்றிருப்பர்மாதோ, பைகலந்தபாம்பணைமேற்றி
 ருவரங்கப்பெருநகருட்பள்ளிகொள்ளுங்,கைகலந்த
 நேமியான்றிருநாமத்தொருநாமங்கற்றார்தாமே. ()

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கற்றாரொணினும்பதினாலுலகுங் கண்டாரொணினுந்
தண்டாமிகுபற், மற்றாரொணினுந்திருமாலடியா ரல்
லாதவர்வீடில்லாதவரோ, பொற்றாமரையாள்கணவ
ன்றுயிலும் பொற்கோயிலேயேபுகழ்வார்பணிவார்,
மற்றாரொணினும்பெற்றாரவரோ வானோர்திருமாமணி
மண்டபமே, (௫)

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

மண்டலமும்விண்டலமுநின்றவடகுன்றமும்வளை
ந்தமலையுங்கடலும, தண்டமு மகண்டமுமயின்ற
வர்துயின்றரு ளாரும்பதிவிரும்பிவினவிற, கொண்
டல்குமுறுங்குடகிழிந்துமத குந்தியகில்கொண்டு
ரைமண்டிவருநீர், தெண்டிராதொறுந்தரளமுங்க
னகமுஞ்சிதறுதென்றிருவரங்கநகரோ (௬)

புவகபு - ஆசிரியவண்ண விருத்தம்.

(முதலடி)

நகுகதிர்வழங்கு தகடுபடுசெம்பொ
னவமணிகுயின்ற தொடியணியணிந்து
ககனவிலிடுநீல வெற்பொத்திருந்தன,

நறியபுதுமன்ற நிசைமுழுதுமண்ட
நறவுகுதிகொண்ட துளவணியலங்கள்
மதுகரமொருகோடி சுற்றப்படுநந்தன,

நளினமடமங்கை குவலயமடந்தை
சனகனதணங்கு பொதுவர்மகனென்றிவ்
வனிதையர்தணபார மொத்தக்குழைந்தன,

நதிபதிசுழன்று கதறிநுரைசிந்த
வரவகடுரிஞ்சி யலறவலமந்து
வடவனையுடறைய நட்டுக்கடைந்தன;

(இரண்டாமடி)

இகலியிருகுன்றி விருசுடொழுந்து
பொருவதெனவிம்ப மதிமுகமில்ங்கு
மிருகுழையிருபாட்டலைப்பச்சிறந்தன,

இணையறநிமிர்ந்து வலியொடுதிரண்டு
புகழொடுபரந்து புழுக்கொடுமனேந்து
கலவையினணிசேறு துற்றுக்கமழ்ந்தன,

எதிரொருவரின்றி யகிலவுலகுந்த
னடிதொழவிருந்த விரணியன்மடங்க
முரணியவரைமார்ப் மெற்றிப்பிளந்தன,

எறிகடல்கலங்கி முறையிடவெருண்டு
நிசிசரரிலங்கை யரசொடுமலங்க
வொருசிலையிருகால் வளைத்துச்சிவந்தன;

(மூன்றாமடி)

மிசுகளவினின்ற விளவுகனிசிந்தி
மடியவிடுகன்று குணிலெனவெறிந்து
பறவையினகல்வாய் கிழித்துப்பகிர்ந்தன,

வெறிபடுகுருந்தை முறிபடவடர்ந்து
குடநடம்கிழ்ந்து குரவைகள்பிணைந்து
பொருதொழிலெருதேழு செற்றுத்தணிந்தன,

வெடிபடமுழங்கி யெழுமுகிலுமண்ட
ரொடுநிராதுயங்க வெறிதிவலைகண்டு
தடவகாருடையா வெடுத்துச்சுமந்தன,

விழிவடவைபொங்க வெதிர்பொரநடந்த
களிறுளம்வெருண்டு பிளிறிடமுனிந்த
புகர்முகவிருகோடு பற்றிப்பிடுக்கின;

(நான்காமடி)

அகலிடமுமும்ப ருலகமுநடுங்கி
யபயமடியெங்க ளபயமெனவந்து
விழுதொலுமிடையூ றகற்றிப்புரந்தன,

அருகுறவிளங்கு மெறிதிகிரிசங்கம்
வெயிலொருமருங்கு நிலவொருமருங்கு
மெதிரொதிர்கதிர்வீச விட்டுப்பொலிந்தன,

அருமறைதுணிந்தபொருண்முடிவையின்சொ
லமுதொழுதுகின்ற தமிழினில்விளம்பி
யருளியசடகோபர் சொற்பெற்றுயர்ந்தன,

அரவணைவிரும்பி யறிதுயிலமர்ந்த
வணிதிருவரங்கர் மணிதிகழ்முருந்த
ரழகியமணவாளர் கொற்றப்புயங்கனே. (எ)

நேரிசைவென்பா.

புயநான்குடையானைப் பொன்னரங்கத்தானை
யயனாந்திருவுந்தியானை—வியனாம்
பரகதிக்குக்காதலாய்ப்பாடினேன்கண்டிர்
நரகதிக்குக்காணாமனன். (அ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நானந்தவைகுந்தநாடெய்திவாழிலென் ஞாலத்த
ன்றி, யினந்தவாதநீரயத்துவீழிலென் யானடைந்
தேன், கோனந்தன்மைந்தனைநான்முகன்றந்தையை
க்கோயிலச்சு, தானந்தனையெனக்காராவமுதை யர
ங்கனையே. (கூ)

எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அரவினடித்தானு முரவிலொடித்தானும்
அடவிகடந்தானும் புடவியிடந்தானும்

சூவைபிணைத்தானும் பரவையணைத்தானும்
கோசலைபெற்றானும் வீசலையுற்றானும்
மூரணையறுத்தானும் கரணையொறுத்தானும்
முத்தியளித்தானும் மத்திவிளித்தானும்
பரமபதத்தானும் சரமவிதத்தானும்
பாயல்வடத்தானும் கோயிலிடத்தானே. (௧௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தானேதனக்கொத்த தாட்டாமரைக்குச் சரண்
புகுந்தா, ளானேனினியுன்னரு ளறியேனெனதாரு
யிரோ, தேனேயென்றீவினைக்கோர்மருந்தே பெருந்
தேவர்க்கெல்லாம், கோனேயரங்கத் தரவணைமேற்
பள்ளிகொண்டவனே. (௧௧)

மேகவினாது - நேரிசைவென்பா.

கொண்டல்கா னும்மைக் குறித்தே தொழுகின்
றே, னண்டர்காணு வரங்கத் தம்மாணைக்—கண்டு,
மனத்துளவத் தைப்படுமென் மையலெல்லாஞ் சொ
ல்லிப், புனத்துளவத் தைக்கொணரீர் போய். (௧௨)

கலிவிருத்தம்;

போயவனியிற்சிலபுறச்சமயநாடும்
பேயறிவைவிட்டெழுபிறப்பையுமறுப்பீ
ராயனையனந்தனையனந்தசயனத்தெம்
மாயனையரங்கனைவணங்கிமருவீரோ. (௧௩)

எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மருவுதந்தையுங் குருவுமெந்தையு மருள்கெடுப்
பதுமருள்கொடுப்பது, முருகுநெஞ்சமும் பெருகு
தஞ்சமு முரியஞானமும் பெரியவானமுந், திருவர
ங்கனாரிருவரங்கனார்செங்கண்மாயனா றொங்களாயனா,

ரருண்முகுந்தனார் திருவைகுந்தன ரமலநாதனார்
கமலபாதமே. (௧௪)

என்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பாதிபாயமுதியகால்கையோனும்

பழிதொழிலுமிழிகுலமும்படைத்தாரோனும்

ஆதியாயரவணையாயென்பராகி

லவரன்றோயாம்வணங்குமடிகளாவார்

சாதியாலொழுக்கத்தான்மிக்கோரோனுந்

சதுர்மதையால்வேள்வியாற்றக்கோரோனும்

போதினான்முகம்பணியப்பள்ளிகொள்வான்

பொன்னரங்கம்போற்றாதார்புலையர்தாமே. (௧௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

புலையாம்பிறவி பிறந்தென்செய்தோம் பொன்னி
பொன்கொழிக்கு, மலையார்திருவசங்கத் தெம்பிரா
னமதன்னையொடிக், தொலையாதகானங்கடந்தவந்நா
ட்டடந்தோறும்புல்லாய்ச், சிலையாய்க்கிடந்திலமே
நெஞ்சமேகழறின்கைக்கே. (௧௬)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தீண்டாவழும்புஞ் செந்நீருஞ்சீயுநரம்புஞ் செறி
தசையும், வேண்டாநாற்றமிகுமுடலைவினே சுமந்
துமெலிவேனே, நீண்டாய் தூண்டாவிளக்கொளி
யாய் நின்றையொன்றையடியாரா, யாண்டாய்காண்
டாவனமெரித்தவரங்காவடியேற் கிரங்காயே. (௧௭)

தவம் - கலிநிலைத்துறை.

காயிலேதின்றுங் காரணிலுறைந்துங் கதிதேடித்

தியிடைநின்றும் பூவலம்வந்துந் திரிவீர்கா

டாயிலுமன்பன் பூமகணண்பன் நடநாகப்

பாயன்முகுந்தன் கோயிலரங்கம் பணிவீரோ. ()

இதுவுமது - கட்டளைக்கலித்துறை.

வீரரங்காகிய வைவனாமாற்றி விடவரவின், போ
ரரங்காகநடித்தபொற்றாள்பற்றிப் பொன்னினன்னீர்
ச், சீரரங்காநின்றொழும்பனென்றே சிந்தைசெய்யி
லது, கூரரங்காணெஞ்சமேவஞ்சமாயக்கொடுவினை
க்கே. (கக)

நேரிசைவென்பா.

கேசவனையேசெவிகள்கேட்க திருவரங்கத்
தீசனையேசென்னி யிறைஞ்சிடுக—நேசமுடன் [ம்பூ
கண்ணனையேகாண்கவிரு கண்ணிணர்கொள்காயா
வண்ணனையேவாழ்த்துகவென்வாய். (உ௦)

இரங்கல்-எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

வாயினிரங்கினை யாரமெறிந்தனை வால்வளைசிந்தி
னைதண், பாயலையுந்தினை மாலையடைந்தனை பாரிலு
றங்கிலையாற், கோயிலரங்கனைமாகனகந்திகழ் கோக
னகம்பொலியு, மாயிழைநண்பனை நீயும்விரும்பினை
யாகுநெடுங்கடலே. (உ௧)

இதுவுமது - கலிநிலை வண்ணத்துறை.

கடல்வழிவிடநிசிசரர்பொடிபடவிருகண்சீறி
வடகயிலையிலெழுவிடைதழுவியதுமறந்தாரோ
வடலரவமளியிலறிதுயிலமருமரங்கேச
ரிடர்கெடவருகிலர்முருகலர்துளவுமிரங்காரோ. ()

நேரிசைவென்பா.

இரங்கத்தனித்தனியேயெய்துகின்றதுன்பத்
தரங்கத்தையேதாற்றடுப்பீ—ரரங்கர்க்குக்
கஞ்சந்திருப்பாதங்கார்மேனியென்றவர்பா
னெஞ்சந்திருப்பாதநீர். (உ௩)

இரங்கல் - தாழிசை.

நீரிருக்கமட மங்கைமீர்கிளிக டாமிருக்கமது கா
மெலா, நிறைந்திருக்கமட வன்னமுன்னனினா யா
யிருக்கவுறா யாமல்யா, னிரிருக்கிலுமென் னெஞ்ச
மல்லதொரு வஞ்சமற்றதுணை யில்லையென், றுதாத்
தினெடு தூதுவிட்டபிழை யாரிடத்துடைசெய் தா
றுவேன், சீரிருக்குமறை முடிவுதேடரிய திருவரங்
கரை வணங்கியே, திருத்துழாய்தரில் விரும்பியே
கொடு திரும்பியேவருத வின்றியே, வாரிருக்குமுலை
மலர்மடந்தையுறை மார்பிலேபெரிய தோளிலே,
மயங்கியின்புற முயங்கியென்னையு மறந்துதன்னையு
மறந்ததே. (உச)

இதுவுமது - நேரிசைவெண்பா.

மறக்குமோகாவின்மதுவருந்தியப்பாற்
பறக்குமோசந்திதிமுன்பாமோ—சிறக்கத்
தருவரங்கள் கேட்குமோதாழ்க்குமோநெஞ்சே
திருவரங்கர்பாற்போனதேன். (உரு)

அம்மானை - மடக்குக்கலித்தாழிசை.

தேனமருஞ்சோலேத்திருவரங்கரெப்பொருளு
மானவர்தாமாண்பெண்ணலியலர்காணம்மானை
ஆனவர்தாமாண்பெண்ணலியலனோயாமாகிற்
சானகியைக்கொள்வரோதாரமாயம்மானை
தாரமாய்க்கொண்டதுமோர்சாபத்தாலம்மானை. ()

இரங்கல் - மடக்குத்தாழிசை.

மானையெய்தவரின்னமென்மட மானையெய்திலர்
நேமியான், மாலைதந்தவர்பைந்துழாய்மது மாலைதந்
திலரிந்திரன், சோனைமாரிவிலக்கிவிட்டவர் சொரி
கண்மாரி விலக்கிலார், சுரர்களுக்கமுதங் கொடுத்த
வர் சோதிவாயமுதங்கொடார், தானையவர் கொ

டிக்களித்தவர் தானேகொண்டதளிக்கிலார், சங்கர
ற்கிரவைத்தடுத்தவர் தையலுக்கிரவைத்தடர், ரா
னேமுன் வருமன்புளார்முலை யானேமுன்வரு மன்பி
லா, ரணியரங்கர் நடத்துநீதிய நீதியாகவிருந்ததே.

எண்சீர்க்கழிநெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இருளினும்வெளியினுமருளினுந்தெருளினு
மின்பமேயடையினுந்துன்பமேமிடையினு
மொருவர்முன்புகழினுமிருவர்பின்பிகழினு
மூனிற்றந்தழியினும்யான்மறந்தொழிவனோ
சுருதிநின்றோலிடுங்கரதலந்நாடுலாடுந்
துவளுதான்மார்வமும்பவளவாய்மூரலுந்
திருவரங்கேசர்தஞ்சருள்கருங்கேசமுஞ்
செய்பநீண்முடியுமத்துய்யசேவடியுமே. (௨௮)

நேரிசைவென்பா.

சேவடியான்மூவடிமண்டென்னரங்கத்தம்மாநீ
மாவலிபால்வாங்கியநாண்டண்ணுலகோ-மூவுலகும்
வீசங்காலோவலியவெவ்வினையேனெஞ்சமோ
பேசங்காலேதோபெரிது. (௨௯)

நானாவிடுதது - கட்டளைக்கலித்துறை.

பெருவரங்கேசவனல்லாதருள்செய்யும் பேரிலை
வே, நெருவரங்கேசற்றுமோதாரொன்காதலையோ
டியெங்குங், கருவரங்கேசலிக்கத்திரிவோர்க்குக்கரு
ணைசெய்யுந், திருவரங்கேசர்க்கு நீசொல்லல்வேண்
டுஞ் செழுங்குருகே. (௩௦)

இரங்கல் - தாழிசை.

குருகுறங்குகானலேகருநிறங்கொள்பானலே
கொடியிருண்டஞாழலேநெடியகண்டனீழலே

பொருதரங்கவேலையேநிருதரங்கமாலையே
போதயின்றகம்புளையேதையின்றியம்புகேன்
திருவரங்கரிணையிலாவொருபுயங்கவணையிலே
திகழ்வலக்கைகீழ்தா முகிழ்மலர்க்கணவளர்வதோர்
கருணைநம்புவதனமுமருணவிம்பவதாமுங்
காவிக்கொண்டமேனியுமாவிக்கொண்டுபோனவே.

பன்னிருசீர்க்கழிநெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.

போனகம்பதினாறுபுவனந்திருப்பள்ளி பொறியர
வணைப்பாற்கடல், பூமடந்தையுநிலமடந்தையுந் தே
வியர்புராதனமறைக்குமெட்டா, வானகம்பேரின்ப
முடன்வீற்றிருக்குமிடம். வாகனம்வயினதேயன், ம
லர்வந்தநான்முகன் றிருமைந்தனவன்மைந்தன் மதி
சூழ்வாசவன்முதற், நேனகுந்தொடைமெளலிமுப்
பத்துமுகக்கோடி தேவருனதேவஸ்செய்வோர், திங்
கனும்பரிதியுஞ்சங்கமுந்திகிரியுந் திரிவனவுரிப்பன
வுமா, மேனையன்னுயிர்முழுதும் வினையாடநீவருத்
திட்டபலமாயையதன, லெழிலரங்கந்துயிலுமெம்
பிராணின்பெருமை யாவனோவாழ்த்துவாரோ. (௩௨)

இரங்கல் - இதுவுமது.

வாமுமவுலித்துழாய்மணமு மகரக்குழைதோய்
விழியருளு, மலர்ந்தபவளத்திருநகையு மார்பிலணி
ந்தமணிச்சுடருந், தாமுமுளரித்திருநாபித்தடத்து
ளடங்கு மனைத்துயிருஞ், சரணகமலத்துமைகேள்
வன் சடையிற்புனலுங்காணேன, லாழமுடையகரு
ங்கடலி னகடுகிழியச்சுழித்தோடி, யலைக்குங்குடகா
விரிநாப்பணைவாயரவிற்புயிலமுதை, யேழுபிறப்பி
லடியவனாயெழுதாப்பெரியபெருமானே, யெழுதவ
ரியபெருமாதென்னெண்ணுதெழுதியிருந்தேனே

இதுவுமது-என்சீர்க்கழிநெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இருங்குங்குமத்தோ ளரங்கேசர்முன்ன ளிலங்கா
புரங்கா வலன்காவினல்விழ், கருங்குன்றுபோன் ம
ண்முகங்குத்திவிழக் கண்டாரொனக்கின்று தண்டா
ரளித்தால், மருங்கெங்கும்வம்போது வார்வாயடங்
கும் வாடைக்குநிலமங்கை யாடைக்குநோகேன்,
நெருங்குந்தனஞ் சந்தனம்பூசலாகும் நீளாதிராமை
யன் மீளாதிராதே. (௩௪)

அறுசீர்க்கழிநெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தேடுகின்றனை யைம்பொறிகளுக் கிளைதேடியங்
கிடையாமல், வாடுகின்றனை வீடுசென்றென் றினி
மருவுவை மடநெஞ்சே, ஆடுகின்றிலை யழுக்கிலைதொ
ழுக்கிலை யரங்கனைக் கரங்கூப்பிப், பாடுகின்றிலை நினை
கிலைபதின்மர் தம்பாடலின் படியாயே. (௩௫)

எழுசீர்க்கழிநெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆயினேமனையைச் சேயினேப்பிதாவை யனத்தினை
த்தனத்தினை விரும்பும், பேயினேமறந்து நோயினே
மூப்பைப் பிறப்பினையிறப்பினைத் துடைப்பி, ராப
னேமுளரி வாயனையெங்க ளமலனைக்கமலனைப் பயந்
த, தாயனெநெய மாயனைவடபாற் றரங்கனையரங்
கனைத் தொழுமே. (௩௬)

மடக்குக் கட்டளை மண்டலக்கலிப்பா.

தொழப்பெறுதந்தவாரணத்தந்தமே
தொட்டிறுத்ததும்வாரணத்தந்தமே
வழுத்துதாண்முன்புவனங்கடந்ததே
மலர்ந்தவுந்திபுவனங்கடந்ததே
ஒழித்ததுங்குழைச்சங்கரன்சாபமே
ஒசித்ததுங்குழைச்சங்கரன்சாபமே

அழித்ததும்பொருதானவரங்கமே

அரிதனூரினிதானவரங்கமே.

(௩௭)

நேரிசைஆசிரியப்பா-உயிர்வருக்கமோனை.

அரங்கமாளிகைக் கருங்கடல்வண்ணனை

ஆலிமாழுகிலை வாலிகாலனை

இந்தனூருறை யெந்தைபெம்மானை

நசனான்முகன் வாசவன்றலைவனை

உள்ளுவாருள்ளத் துள்ளுறையேசோதியை

ஊரகநின்றரு ணீரகத்தடிகளை

எவ்வுண்மாயனைத் தெய்வநாயகனை

ஏர்மலிசிகரத்து நீர்மலையாதியை

ஐவாயாவி லறிதுயில்மலனை

ஒருகான்மொழியினு மொழிசுவைநெஞ்சே

ஒதநீர்ஞாலத் துழலும்

ஒளவியபிறப்பி லமுந்திவாடுவதே.

(௩௮)

இரங்கல் - தாழிசை.

வாடியோடவனசமன்னவிறுகண்வெள்ளமருவிபோன்

மருவியோடமதனன்வாளியுருவியோடவாடையூ

டாடியோடவுன்றிலோசைசெவியிலோடவண்டுழா

யாசையோடுமெங்கள்பேதையாலியோடனீதியோ

மோடியோடவங்கிவெப்புமங்கியோடவைக்கரன்

முடுகியோடமுருகனோடமுக்கணிச் சன்மக்களைத்

தேடியோடவாணையிரம்புயங்க்குருதிநீர்

சிந்தியோடநேமிதொட்டதிருவரங்கராசரோ.

(௩௯)

கலிச்சந்த விருத்தம்.

சருகருந்தியைம்பொறிவருந்தருந்தவர்களண்டர்
குஞ்சரமுகன்குகன், பரிதிசந்திரன் சிவனயன்புரந்
தரனிரந்தரம் பரவுமெந்தையூர், குருகைதஞ்சை
தென்கணபுரங்குறுங் குடிசுடைந்தைவண்டு வனா

யிந்தனார், திருவைகுந்தமஞ்சனசிலம்பயிந் திரபுர
ஞ்செழுந் திருவரங்கமே. (௪௦)

மடக்குக் கொச்சகக்கலிப்பா.

திருவரங்கந் திருக்கோயில் சேர்ந்துமது திருக்
கோயில், தருவொன்றும் வைகுந்தந் தயங்கொளி
சேர்வைகுந்தம், ஒருமருங்கி னந்துடையா ரொழிந்
தொர்சன னந்துடையார், மருவமறந் திருப்பீரோ வ
ணங்கமறந் திருப்பீரோ. (௪௧)

சித்து - கட்டளை நிலைக்கலிப்பா.

திருப்பொற்பாவைக்குக்கஞ்சம்பொன்னாக்கிய
சித்தோஞ்சுத்தக்காயாமலொன
உருப்பொற்பான திருவரங்கேசன
ரூரகத்துநின்றார்சென்றிறைஞ்சினோம்
இருப்புப்பாடகங்காட்டினர்யாமவர்க்
கிரும்பையாடகமாக்கினமீயத்தை
நருக்கிவெள்ளியதாகவுருக்குவோம்
நமதுவித்தைக்கமுதேயருமையே. (௪௨)

இதுவுமது - கட்டளைக்கலித்துறை.

அரும்பித்தளையவிழ் நாண்மாலேமார்ப னரங்க
னெங்கள், பெரும்பித்தளையும் பிறப்பறுத்தாண்ட
பிரான்சித்தோம், தரும்பித்தளையுந் தராவும்பொ
ன்னாக்கித் தருவெமப்பா, திரும்பித்தளையினு ரெய்
பாலமுதினுஞ் சிந்தனையே. (௪௩)

நேரிசைவெண்பா.

சிந்திக்கத்தித்திக்குஞ்செவ்வாய்துவர்த்துப்பாம்
புந்திக்குளையின்புளிமேவு—நந்தந்
கருவரங்கங்கைத்தழலுங்கா விரியினூடே
திருவரங்கத்தேவளருந்தேன். (௪௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தேனத்துசோலை யாங்கேசர்சேவடி மேல்விசய
ன், தான்ந்தநாளையிற் சாத்தியமாலையுந் தாள்விள -
கும், வானந்தருங்கற்கை நன்னீருஞ்சென்னியில்
வைக்கப்பெற்ற, ஆனந்தந்தானல்ல வேரமுக்கணன்
மன்று ளாடுவதே. (சடு)

இரங்கல் - என்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆடும்படநா கணைமேலணையு மமலன்கமலத் தவ
னுஞ்சிவனும், நாடுந்திருமா றுயில்கோ யிலின்வாய்
நறைவார்பொழிலுா நிறைவாரளகக், காடுங்குழை
யைச் சாடுங்குவளைக் கண்ணுங்குதலைப் பண்ணுங்க
ரியின், கோடுந்தாளத் தேடிம்புருவக் கோதண்ட
முமே மூதண்டமுமே. (சசு)

கைக்களை-எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

அண்டமுழு துண்டவ ருமிழ்ந்தவ ரிடந்தவ ரள
ந்தவர் வளர்ந்தருளுமா, சண்டபண வைந்தலை யன
ந்தசய னந்திகழ் தருந்திருவ ரங்கர்வனாமேற், கண்
டதொரு கொம்பதி லீரண்டமக ரங்களொரு கஞ்ச
மிரு வெஞ்சிலைமணங், கொண்டதொரு கொண்ட
லீரு கெண்டையொரு தொண்டையிரு கும்பமொ
ரு செம்பணிலமே. (சஎ)

இரங்கல் - தாழிசை.

செம்பொன்னரங்கத்தரங்கநீர்ச் சீதளசந்திரவா
விரூழ், கம்புளுடன்புயி னுரைகள் காதலையென்
சொலியாறுவேன், வெம்பனிவந்ததுவந்தபின் வே
னிலும் வந்ததுவேனில்போய்ப், பைம்புயல்வந்தது
சென்றநம் பாதகர்வந்திலர்காணுமே. (சஅ)

சம்பிரதம் - பன்னிருசீர்க்கழிகெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.

காணாத புதுமைபல காட்டுவன் கட்செவிக னெ
ட்டையுமெடுத் தாட்டுவன்; கடல்பருகு வன்பெ
ரிய கனகவரையைச்சிறிய கடுகினி லடைத்துவைப்
பன், வீணாவாரமு தண்டமுற விளைவிப்ப னிரவு
பகன் மாறாடுவன், விண்ணையு மறைப்பனெழு மண்
ணையு மெடுப்பனிவை விளையாடும் வித்தையென்றா
ல், நீணுகணைப்பள்ளி யிற்றிருவரங்கத்து நெடிதூழி
துயிலும்பிரான், நெற்றிக்கணைவனைநான் முகனை வா
சவனை நிமிருமிரு சுடனாமுதலாச், சேனாடர் யாவ
ரையு மடிமைகொண் டவரவர் சிரத்திற்பொறித்து
விட்ட, திருச்சக்கரப்பொறியி லாதவொருகடவுளை
த் தேடியினி முன்விடுவனே. (௪௯)

எண்சீர்க்கழிகெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.

முன்னமேழ்புரவியாரிரவிகாய்வெயிலினான்
முத்தரும்பியகலாமுழுமதித்திருமுகத்
தன்னமேயின்னமோர்காவதம்போதுமே
லகலுமிப்பாலையப்பாலரைக்காவதம்
என்னையாளுடையவன்றுயிலராவமனியு
மிலகுபொற்கோயிலுமிந்துவின்பொய்கையும்
புன்னையாய்நீழலும்புரிசையும்மதுகரம்
பூவிரித்துறையுமக்காவிரித்துறையுமே. (௫௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

துறைமதியாமலிக் கான்யாறுநீந்திச் சுரங்கடத்த
ல், நிறைமதியாளர்க் கொழுக்கமன்றானெடு மாலரங்
கத், திறைமதியாவரு மாராவமிர்தன்ன விந்ததுதற்,
குறைமதியாள்பொருட் டாற்கங்குல்வாரலெங் கொ
ற்றவனே. (௫௧)

மறம்-அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கொற்றவன்றன்றிருமுகத்தைக்கொணர்ந்ததூதா
குறையுடலுக்கோமறவர்கொம்பைக்கேட்டாய்
அற்றவர்சேர்திருவரங்கப்பெருமாதோழ
னவதரித்ததிருக்குலமென்றறியாய்போலும்
மற்றதுதான்றிருமுகமேயானுலந்த
வாய்செவிகண்மூக்கெங்கேமன்னர்மன்னன்
பெற்றவிளவரசானுலாவின் கொம்பைப்
பிறந்தகுலத்துக்கேற்கப்பேசுவாயே. (௫௨)

இதுவுமது-எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பேசவந்ததுதசெல்லெரித்தவோலைசெல்லுமோ
பெருவரங்களுளரங்கர்பின்னேகேள்வர்தாளிலே
பாசம்வைத்தமறவர்பெண்ணேநேசம்வைத்துமுன்னமே
பட்டமன்னர்பட்டதெங்கள்பதிபுகுந்துபாரடா
வாசலுக்கிடும்படல்கவித்துவந்தகவிகைமா
மகுடகோழிநையளக்கவைத்தகாலுநாழியும்
வீசசாமரங்குடிற்றொடுத்தகற்றைசுற்றிலும்
வேலியிட்டதவர்களிட்டவில்லும்வாளுமவேலுமே.

மடக்கு-நேரிசை வெண்பா.

வேலையுலகிற்பிறக்கும்வேலையொழிந்தோமில்லை
மாலையரங்கேசனைநாமாலையினுங்—காலையினும்
உன்னிறைந்தோமில்லையுடலெடுத்தவன்றுமுதல்
என்னினைந்தோநெஞ்சேயிருந்து. (௫௩)

மடக்கு-கலிநிலைத்துறை.

இரும்புவனம் விரும்புவன மணியரங்கர் பணியா
ங்க ரிமயநண்ப, வருங்கொடியின் மருங்கொடியின்
மனங்குழைக்குங் கனங்குழைக்கு மனங்கன்சாபக்,

கரும்புருவம் பொரும்புருவ முத்தநகை யொத்தந
கை காந்தள்பூந்தேன், மருங்குழலும் கருங்குழலு
புருகுவனே யிருகுவனே மழைக்கண்டாமே. (௫௫)

பதினான்குசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

[இதனுள் கேசாதிபாதவரை-௩௨-அவயவங்களும்

அவற்றின் உவமானங்களோடு காண்க.]

மழையிறைசிலேவேல் வள்ளையெள்ளிலவின்

மலர்முல்லை மதிவளைகழையாழ்

வாரிசங்கென்றுதத்தைவாய்கலச

மணிவடபத்திரமெறும்பூர்

அழகுநீர்த்தரங்கந்துடிசுழியரவ

மரம்பைபெருண்டிளவராலாமை

யணிதராசினைகந்துகந்துகிர்தரளம்

மம்புயமரங்கநாடனையார்

குழறுதல்புருவம்விலோசனங்காது

நாசிவாய்கைமுகங்கண்டங்

குலவுதோண்முன்கையங்கைமெல்விரல்கள்

கூருகிர்கொங்கைகண்வயிறு

விழைதருமுரோமம்வரையிடையுந்தி

விரும்புமல்குற்றொடைமுழந்தாண்

யிழிர்களைக்கால்கள் புறவடிபாடி

மென்குதிவிரனகந்தானே.

(௫௬)

கைக்கிளை - மருட்பா.

தாளிரண்டும்பாரொன்றுந்தார்வாடும்வேர்வாடும்

வாளிரண்டிங்காதிரண்டில்வந்திமைக்குங் - கோளிரண்டும்

ஐவகைப்பூதமமைத்தருளரங்கர்

மைவளர்சோலைமையில்

தெய்வமல்லனித்திருவுருவினனே.

(௫௭)

ஊசல் - என்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
 உருமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்துஞ்செத்து
 மூசலாடுவதடியேனொழியும்வண்ணம்
 கருமாயத்தென்னெஞ்சைப்பலகையாக்கிக்
 கருணையெனும்பாசத்தைக்கயிருப்பூட்டி
 பருமலைத்துளவசையவாடிருசல்
 மணிமகரக்ஞழையசையவாடிருசல்
 திருமர்துபுவிமாதோடாடிருசல்
 திருவரங்கராசரோயாடிருசல்.

(௫௮)

கலிநிலைத்துறை.

ஊசல்வடம்போலுர்சகடம்போலொழியாமே
 நாசவுடம்போடாவிசுழன்றேநவிலேவேனோ
 வாசவனும்போதாசனனுகூர்மமுலோனும்
 நேசமுடன்குழ்கோயிலரங்கநெடியோனே. (௫௯)

தழை - கட்டளைக்கலித்துறை.

நேசத்தழைக்கு மதயானைமுன்புநின் றோனரங்
 கம், பேசத்தழைக்குமென் னன்பனையாய்பெருங்
 கற்பகத்தின், வாசத்தழைக்கு நறுந்தழைகாணிது
 மந்தத்தென்றல், வீசத்தழைக்குந் தழைபோற்கெ
 டாது விலையிலையே.

(௬௦)

என்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

விலையானதிலையென்று நீதந்தமுத்தம்
 வேய்தந்தமுத்தாங்கில் வெற்பாவிப்பால்
 இலையார்புனற்பள்ளி நாராயணன்பா
 லெந்தாயரங்கா விரங்காயெனப்போய்த்
 தலையாலிரக்கும்ப ணிப்பாய்சுமக்குந்
 தன்னுதையவர்தாம ரைத்தாள்விளக்கும்

ஆலையாறுகுடும்பு ராணங்கள்பாடு
மாடும்பொடிப்பூசி யானந்தமாயே. (சூக)

தவம் - கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆனந்தமாயரங் கற்கேயுயிர்க ளடிமையென்னும்
ஞானந்தனாலேம் பொறிவாசல்சாத்திரந் றானைப்பற்றி
நனந்தரும்பற்று மற்றென்றுமயானென தென்னுமடி
மானந்தவிரந்திருப் பார்க்கிதுபோலில்லை மாதவமே

இதுவுமது - என்சீர்க்கழிசெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மாதவங்களென் றேரதவங்களின் மருவுசீவனென்
றெருவநீபெரும், பூதமல்லையிந் திரியமல்லையைம்
புலனுமல்லையந் புந்தியல்லையகான், சீதரன்பரந் தா
மன்வாமனன் திருவரங்கனுக் கடிமைநீயுனக், கேது
மில்லையென் றறியறிந்தபின் னீதினமாதவ மில்லை
யெங்குமே. (சூட)

இரங்கல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

எங்காந்தளங்கைநல் லீடொன்செய்கேனிரண் டே
ந்திழையார், தங்காந்தனென்றறிந் தாலுநில்லாது
தனாக்குநெய்க்கும், அங்காந்தசெம்பவ ளத்தெம்பி
ரானரங் கன்புயங்கள், செங்காந்தமால்வரை யோவி
ரும்போவென்றன் சிந்தனையே. (சூச)

கனி - தாழிசை.

சிந்தையிற்குடிக்கொண்டிருந்து திருக்கறுத்தடி
மைக்கொளுந், திருவரங்கர்பொருப்புயர்ந்த திருப்
புயம்புகழ்களியமே, புந்திமிக்கதுவந்துபுக்கது
போதமாதர்களுழுவர்தம், பூசையேமகபூசையெ
ன்றது புதுமையன்றிதுபுத்தர்காள், அந்தரத்திமை
யோரருந்து மருந்தும்வெள்ளையதன்றியே, அரியசா

திகொளாதமானிட ரகலிடத்தினிலில்லையே, மந்
திரத்தினிலாததேவதை வானகத்தினிலில்லையே,
வடிவிலாதவையண்டகோளம் வளைந்தவைப்பதிவி
ல்லையே. (சுரு)

குறளடிவஞ்சிப்பா-இவை பத்தொன்பதும்
வஞ்சி அடிகள்.

இல்லறமெனத்தூறவறமெனச்
சொல்லறம்பிறதுணையன்றெனப்
பவக்கடலுட்டுவக்கறுப்பான்
காவிரியிடைப்பூவிரிபொழிற்
சிலமந்திகள்சினேதாவப்
பலதெங்கின்பழக்குலையுதிர
அடர்கமுகின்மிடறொழிதரத்
தேமாய்கனிசிதறுபுவிழ
முடப்பலவிற்குடக்கனியு
வரம்பைக்கனிவரம்பிற்புக
வயன்மருங்கின்மலர்ப்பொய்கையுட்
டுயில்வலம்புரிதுண்ணெனவுறத்
தா அட்டாமரைத்தவிசறைதரு
சூஉட்டோதிமம்பேளட்டுடனெழ
மயிற்சேவன்மனங்கனிப்பக்
சூயிற்பேடைக்குலமொளிப்ப
மழைமுடிவெனமுழுவதிர்தரு
திருவரங்கப்பெருநகருள்
அரவணையிசையறிதுயிலமர்ந்
தருள்புரி.

இது - ஈரடிநேரிசை ஆசிரியச்சுரிதகம்.
திருநாரணனைச்சேர்ந்தனஞ்
சுரணாவிந்தந்தஞ்சமென்றிரந்தே. (சுசு)

மடக்கு - எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இரவியையிரவின் மதியினைமதியு ளிறையினையி
றையுமெண்ணரிய, கரவனைக்கரவின் முனிவனைமு
னிவர் கருத்தனைக் கருத்தனைத் துடைத்தாள், பரம
னைப்பரம பதத்தனைப் பதத்துட் பாரனைப் பாரதத்
துதும், அரவனையரவி னரங்கனையரங்கத் தழிகனைய
டிகள் சேவியுமே. (௬௭)

இருபனிக்காலம் - கலிலிலைத்துறை.

சேவிக்க வாழ்விக்கு மெங்கோ னரங்கன் றிருக்
கோயில்கூழ், காவிற்கலந்தாசை தந்தேகி னூர்நெ
ஞ்சு கன்னெஞ்சமோ, வாவிப் புறத்தன்ன மேயின்
ன மேதோ வரக்கண்டிலேன், பாவிக்க நேகந் தனி
க்கால மிந்தப் பனிக்காலமே. (௬௮)

குறம் - அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

காலமுணர்ந்த குறத்தினான் கருதினை யொன்றது
சொல்லுவேன், பாலகனுச்சியி லெண்ணெய்வார் ப
ழகியதோர்கலை கொண்டிவா, கோல மலர்க்கையின்
மங்கைநின் கொங்கைமுகக்குறி நன்றுகான், ஞால
முவந்திட நானையே நண்ணுவைநம்பெரு மானையே.

மேகவிடுதாது - கட்டளைக்கலித்துறை.

பெருமாலையார்க்குறைப் பேனுமக்கேவிண்டு
பேசினல்லால், கருமாலையாயெழும் கார்க்குலங்கா
டொண்டர் காற்பொடிதன், திருமாலேகொண்ட
திருமாலரங்கர்தந் தெய்வத்துழாய், மருமாலேவாந்
கிவம் மின்னந்திமலை வருமுன்னமே. (௭௦)

நேரிசைவென்பா.

முன்னம்பிறந்தபிறப்போமுடிவில்லை
இன்னம்பிறப்பிக்கவெண்ணுதே—தென்னரங்கம்
மேவிக்கிடந்தானேவீற்றிருக்குநின்பதத்தென்
ஆவிக்கிடந்தானருள். (எக)

இரங்கல் - மடக்கு - அறுசீர்க்கழிநெடில்
ஆசிரியவிருத்தம்.

அரும்புன்னாகத்தடங்காவே
யவாவென்னாகத்தடங்காவே
அம்போருகக்கண்பொருந்தேனே
யமுநீருகக்கண்பொருந்தேனே
பரம்புக்கடலூர்நாவாயே
பாவிக்கடலூர்நாவாயே
பார்மீதுயரமறியலையே
படுமென்றுயரமறியலையே
கருங்கட்கயலேமாகறவே
காவேற்கயலேமாகறவே
கண்டற்போதுருவாலுகமே
கங்குற்போதுருவாலுகமே
குரும்பைதழைக்குங்கரும்பனையே
குயில்வந்தழைக்குங்கரும்பனையே
குருகீர்ந்தமரங்ககாயே
கொணரீர்ந்தமரங்ககாயே. (எஉ)

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

இதனுள் பத்துத்தாமரைகளும் ஒன்பது
அதிசயங்களும் காண்க.

கரைபொருதொழுகுங் காவிரியாறே
ஆற்றிடைக்கிடப்பதோ னாந்தலையாவே

அரவஞ்சுமப்பதோ ரஞ்சனமலையே
 அம்மலையூத்ததோ ரரவந்தவனமே
 அரவந்தமலர்தொறு மதிசயமுளவே
 கடல்விளிம்புமுத்த கண்ணகன்ஞாலம்
 உடன்முழுதளந்த தொருதாமனையே
 வகிரிளம்பிறையான் வார்சடைதேங்கப்
 பகீரதிகான்றதோர் பங்கேருகமே
 யாவையும்யாரையும் படைக்கநான்முகக்
 கோவையீன்றதோர் கோகனகமே
 திருமகட்கினிய திருமனையாகிப்
 பருமணியிமைப்பதோர் பதுமமலரோ
 சடைத்தலேதாழ்த்துச் சங்கரனிரப்ப
 முடைத்தலேதவிர்த்ததோர் முளரிமாமலரோ
 ஆங்குமண்டோதரி யணிந்தமங்கலநாண்
 வாங்கவில்வாங்கிய வனசமுமொன்றே
 விரிந்தபுகழிலங்கை வேந்தற்குத்தென்றிசை
 புரிந்தருண்மலர்ந்ததோர் புண்டரீகமே
 மண்டிணிஞாலமு வானமுமுட்பட
 அண்டமுண்டுமிழந்ததோ ரம்போருகமே
 கடைசிவந்தகன்று கருமணிவிளங்கி
 யிடைசிலவரிபரந்தினியவாய்நெடியவாய்
 இன்பந்தழீஇய விருபெருக்கமலம்
 துன்பந்தழீஇய தொண்டனேனையும்
 உவப்புடனொருகானோக்கிப்
 பவக்கடல்கடக்கும் பரிசுபண்ணினவே. (௭௩)

கார்காலம்-வண்டு-கலிநிலைத்துறை.

பண்கொண்ட வேயுது செவ்வா யரங்கேசர் பை
 ம்பொன்னிநாட், டெண்கொண்ட பேராசை தந்
 தார் மறந்தார்கொ லிசைவண்டுகாள், விண்கொண்

டமலேமீது விண்மாரி பொழிகின்ற விசைபோலவெ
ன், கண்கொண்ட முலேமீது கண்மாரி பொழிகின்ற
கார்காலமே. (எசு)

கைக்கிளை-கட்டளைக்கலித்துறை.

காரகமோநம் வடதிருவேங்கடக் கார்வனாயோ
நீரகமோநெடு வானகமோதுயி னீடுபணிப் [னும்
பேரகமோதென் திருவரங்கப்பெருங் கோயிலென்
ஊரகமோவிடந் தண்காவினின்ற வொருவருக்கே.

வஞ்சித்துறை.

ஒருநயம்பேசுவன்-திருவரங்கேசர்தாள்
மருவுமின்னாசுமான்-கருமவன்பாசமே. (எசு)

எண்ணீர்க்கழிகெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பாசமாமழய்ப்பா னேசமாமழகனும்
பைம்பொனாடையுஞ்செம்பொன்மாமேனியும்
ஆசையாமலருளாள்வாசமார்பகலமு
மஞ்சலென்றருள்செய்கஞ்சமுங்கருணையின்
தேசலாவதனமும்மாசிலாமுறுவலுஞ்
சீரிதாயெழுதுகத்தூரிநாமமுமெனக்
கீசனாதிருவரங்கேசனாதிசிரிய
மிலகு வெண்சங்குமேயுலகமெங்கெங்குமே. ()

வஞ்சிவிருத்தம்.

எங்கணுநிறைந்துறையுமெம்பிரான்
கொங்கணுகிவண்டுமுரல்கோயில்குழ்
உங்கள்வனையெங்கள்வனையொன்றியே
மங்கையுனகொங்கைகளேமானுமே. (எசு)

இரங்கல் - கலிநிலைத்துறை.

மூனார்கேசன்மேலார்மாலார்வாழ்கோயில்
தேனார்காவிற்பூவாராயுந்தேனேபோல்

நானூபோகத்தின்பங்கண்டார்நான்வாடப்
போனார்வாராதேதோவோதாய்போதாவே, (எக)

மதங்கு - அறசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

போதவெனக்கெளிதானார்போதவனுக்கரிதானார்
நாதரங்கர்திருத்தாணாடியரங்கினடக்கின்
ஓதுமதங்கிநடித்தாலுள்ளமதங்கியரக்காம்
வேதமறைந்திடவல்லீர்வினாயமறைந்துவிடரே. ()

பான் - தாழிசை.

விடாதுபூமடந்தைமார்விரும்பவாயர்மாதர்தோள்
வியந்துமுன்னயந்தவர்க்குவிற்றுமெங்கைகொங்கைதான்
அடாததன்றுபாணவின்னமங்கனன்றியிங்கனம்
மரங்கரன்புகூரவிற்பமாகவல்லவல்லவே
எடாதிருக்கின்வாய்திறக்குமெங்கனையுஞ்சிதோ
பெண்ணெய்ப்பட்டமெய்யிலிட்டமுத்துமுத்தாய்மும்
படாமுகந்திறந்தசைந்துமழலைவாயின்மணமரூப
பசுநரம்புபுடைபரந்துபால்சுரந்தமுலையுமே. ()

இரங்கல் - கட்டளைக்கவித்துறை.

முலைகொண்டபான்மணம் வாய்மாறிற் றில்லையம்
மொய்குமுலேர, அலைகொண்டதின்னமென் கைய
ணையேயலை யாழிவற்றச், சிலைகொண்டசெங்கை யர
ங்கேசர்தாள் கொண்ட தேசமெல்லாம், விலைகொண்
டவாள்விழி யாள்சென்றவாறெங்கன் வெஞ்சுரமே.

இரங்கல் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வெஞ்சமங்கருதுங்கஞ்சனுமெருதும்
வேழமும்பரியும்வீழமுன்பொருதார்
தஞ்சமென்றவருக்கஞ்சலென்றருளுந்
தாயிலன்புடையார்கோயிலின்புடையார்

மஞ்சுவண் டின முந்துஞ்சு தண்டலேவாய்
வல்லியொன்ற திலேயெல்லியுந் திகழும்
கஞ்சமுண்ட திலேநஞ்சமுண்ட திலே
கள்ளமுண்ட துவென்னுள்ள முண்ட துவே. ()

முதுவேனிற்காலம் - என்சீர்க்கழிநெடில்
ஆசிரியவிருத்தம்.

உண் டிமிழ்வாசமுட ன்றண்டலேமா ருதம்வந்
துலவியசாளர முங்குலவியவா ணிலவும்
விண்ட லர்பூவணையும்மென்ப னிரீர்புழுகும்
மேனியிலும்மு திராவேனிலுமா கியவால்
அண்டர்தொழும்பெருமா ளம்புயமின்பெருமா
ளருமறையின்பெருமா ளழகியநம்பெருமாள்
புண்ட ரிகக்கமழுந்தண் டிறையோ திம்மே
புன்னைகளி சிந்தலரே யின்னமும்வந்திலரே. ()

கூதிற்காலம் - வேற்றொலிவெண்கேற.

இன்னிசைவேயினர் மன்னியகோயிலே யெய்தார்
போல், பொன்னினைவாலவர் போன்விடத்தினிற்
போகாதோ, மின்னியமுகிற்றுளி யென்றென் மே
லெலாம், வன்னியின்பொறிகளை வழங்கும் வாடையே.
(அடு)

கார்காலம் - அதுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வாடையாயிரு பனியுமாய்வேனிலாய் வந்ததுகா
ரென்றே, பேடைமாமயிற் சாயலாயன்பர்மேற் பி
ழைகருதிடல் செம்பொன், ஆடைநாயகன் றிருமக
னாயக னரங்கநாயகனேறும், ஓடைமாவிது மதமிது
பிளிறிய வெலியிது மழையன்றே. (அகூ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

மழைபோன்மரகதம் போடெம்பிரான்வளர் கோ
யிலன்னீர், பிழைபோயிவர்க்கிதை யாருரைப்பா
ரிவர் பின்வந்தெய்த, தழைபோயுறைத்த வருத்தம்
பொறுமைகொல் சங்கரன்பால், உழைபோயொது
ங்க முயல்போய்மதிபுக் கொளித்ததுவே. (அ௭)

கார்காலம் - என்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஒளிக்குமிரு சுடர்க்கவளம் விழுங்கும் பேழ்வா
யுருமுழக்கத் திந்திரவி லோடை நெற்றித், துளி
க்குமழை மதக்கொண்டுகக் களிற்றைமின்னம். றோ
ட்டிமாரு தப்பாகர் தூரக்குங்காலம், அளிக்குலமுங்
களிக்குமயிற் குலமும்பாடி யாடு பொழிற் றிருவரங்
க ரணையாக்காலம், விளிக்குமலைக் கருங்கடலு மொ
றுக்குங்காலம் வினையேற்கு விழிகடுயின் மேவாக்
காலம். (அ௮)

இளவேனிற்காலம் - கலிநிலைத்துறை.

மேவலர்வாழ் தென்னிலங்கை மலங்கவொரு கா
லிருகால் விற்குனித்தெய், ஏவலர்வாழ் திருவரங்
கத் தெமையிருத்திப் போனவர்நாட் டில்லை போ
லு , கோவலர்வாய்க் குழலோசைக் கானினாகள்
செவியேற்குங் குறும்புன்மலைப், பூவலரின் மணம்
பரப்பி யிளவேனில் வரவந்த பொதியத்தென்றல்,

இரங்கல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

தென்றலைக்குங்குமச் சேற்றைப்பொறுள்சிறி யா
ள்பெரிய, துன்றலைக்குந்துடிக் கும்மென்செய்வாடு
ய ராலழைத்த, வன்றலைக்குஞ்சரங் காத்நாயிலங்
கை மிலங்கவளைத், தன்றலைக்குஞ்சரந் தாயரங்கா
வண்ட ராதிபனே. (௯௦)

கட்டளைக் கலிப்பா.

அண்டர்போற்றுந்திருவரங்கேசுனா
ரணியரங்கத்திருமுற்றமெய்தினால்
பண்டுபோனவனையாழிவாங்குவேன்
பாலியாதுபராமுகம்பண்ணினால்
தண்டும்வாளுஞ்சிலையுமிருக்கவே
சங்குமாழியுந்தாருமென்பேனவை
தொண்டருக்கொற்றிவைத்தோமென்னோதிற்
றுளவமாலையைத்தொட்டிப்பறிப்பனே. (கூக)

கலிநிலைத்துறை.

தொட்டிண்ட தயிர்வெண்ணெய்க் கன்றாய்ச்சி யு
ரலோடுசூழ்ந்துகட்டக், கட்டுண்டு கழலவிரகறியா
மலிருந்தழுதகள்வன்யாரோ, கட்டுண்டானரங்கனெ
னக் கட்டுரைப்பாரானாலும் கங்கைசூழ, மட்டுண்ட
கொன்றையான்மலர்மேலா னறிவரியவடிவனன்றே.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியலிருத்தம்.

வடியாத பவக்கடலும் வடிந்துமூல மாயைகடந்
தப்பாற்போய் வைஞந்தஞ்சேர்ந், தடியார்கள் குழா
ங்கூடி யுனதடிக்கீ முடிமைசெயு மக்கால மெக்காலந்
தான், கொடியாடு மணிமாட வயோத்திமூதூர் குடி
துறந்து திருவரங்கங் கோயில்கொண்ட, நெடியோ
னே யடியேனான் முயற்சியின்றி நின்னருளே பார்த்
திருப்ப னீசனேனே. (கூகூ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

நீசச்சமணர்க்குஞ் சூனியவாதர்க்கு நீதியற்ற,
பூசற்பெளத்தர்க்குஞ் சைவர்க்கும்யார்க்கும் புக
லுகின்றேன், நாசப்படாவுயி டொல்லாமுதற்றந்த
நாதன்கண்டிர், ஆசற்றசீராக் கத்தாதிமூலத் தரும்
பொருளே, (கூச)

நேரிசை வெண்பா.

அருட்புண்டரீகத்தடியிணைக்கெல்:னெஞ்சம்
 ஆருட்புண்டரீகாவதென்றே — விரும்பி
 அறந்திருந்துங்கோயிலரங்காவுணைநான்
 மறந்திருந்துமேற்பிறவாமல். (௯௫)

கலிவிருத்தம்.

பிறவியெனுங் கடலமுந்திப் பிணிபசியோடிந்திரி
 யச், சுறவதுங்கக் கொடுவீனையின் சுழலகப்பட்டுழ
 ல்வேனோ, அறமுடையா யென்னப்பா வரங்காவெ
 ன்னாருயிரு, குறவுடையா யடியேனோ யுயக்கொள்
 வதொருநாளே. (௯௬)

எழுதோர்க்கழிநெடி ஸாகிரியவிருத்தம்.

ஒருபொருளல்லேனிருவினையுடையே
 னுனதுதொண்டெனுந்துறைகுளித்துன்
 பெருகுதண்ணளியின்பாசந்தொட்டிழிந்து
 பெரியதோர்முத்தியான்பெற்றேன்
 திருவுமாமணியுஞ்சங்கமுமேந்திச்
 செய்யதாமரைபலபூத்துக்
 கருநிறமுடைத்தாய்ந்திபொருதரங்கங்
 கலந்ததோர்கருணைவாரிதியே. (௯௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாரியரங்கம்வருதிருப்பாவைக்குமண்மகட்கும்
 சீரியரங்கம்வளர்திருக்கோலமுந்தென்றிருக்கா
 னேரியரங்கவிமானமுங்கோயிலுமேவித்தொழார்
 பூரியரங்கவர்கண்ணிரண்டாவணபுண்ணிரண்டே ()

நேரிசைவெண்பா.

புண்ணாருடற்பிறவியோதுமெனக்கும்முனக்கும்
 எண்ணுதிருந்தினிப்போதும்—கண்ணு

குழற்காளாய்தென்னரங்கக்கோயிலாய்நின்பொற்
குழற்காளாய்நின்றுநேனக்கா (௪௯௯)

கலிநிலைத்துறை.

காவிரிவாய்ப் பாம்பணைமேற் கருமுகில்போற் க
ண்வளருங் கருணைவள்ளல், பூவிரியுந் துழாயரங்கர்
பொன்னடியே தஞ்சமெனப் பொருந்திவாழ்வார்,
யாவரினு மிழிகுலத்தேர் ரானலுமவர்கண்ட ரிமை
யாநாட்டக், தேவரினு முனிவரினுஞ் சிவனயனெ
ன்றிருவரினுஞ் சீரியோரோ (௪௦௦)

என்சீர்க்குழிநெடி லாசிரிபவண்ண விருத்தம்.

மழைமுகிலெனவேபண முகந்திகழ்
வாரியாவண்ணபெறிவாழரங்காதம
எழில்பெறுமிருதானிலேகலம்பக
மெனுமொருதமிழ்மாலேதானணிந்தனன்
குழலிசையளிமேவுகூரம்வந்தருள்
குருபரனிருபாதபோதடைந்தவன
அழகிபமணவாளதாசனென்பவ
னாபவரடி சூடிவாமுமன்பனே (௪௦௧)

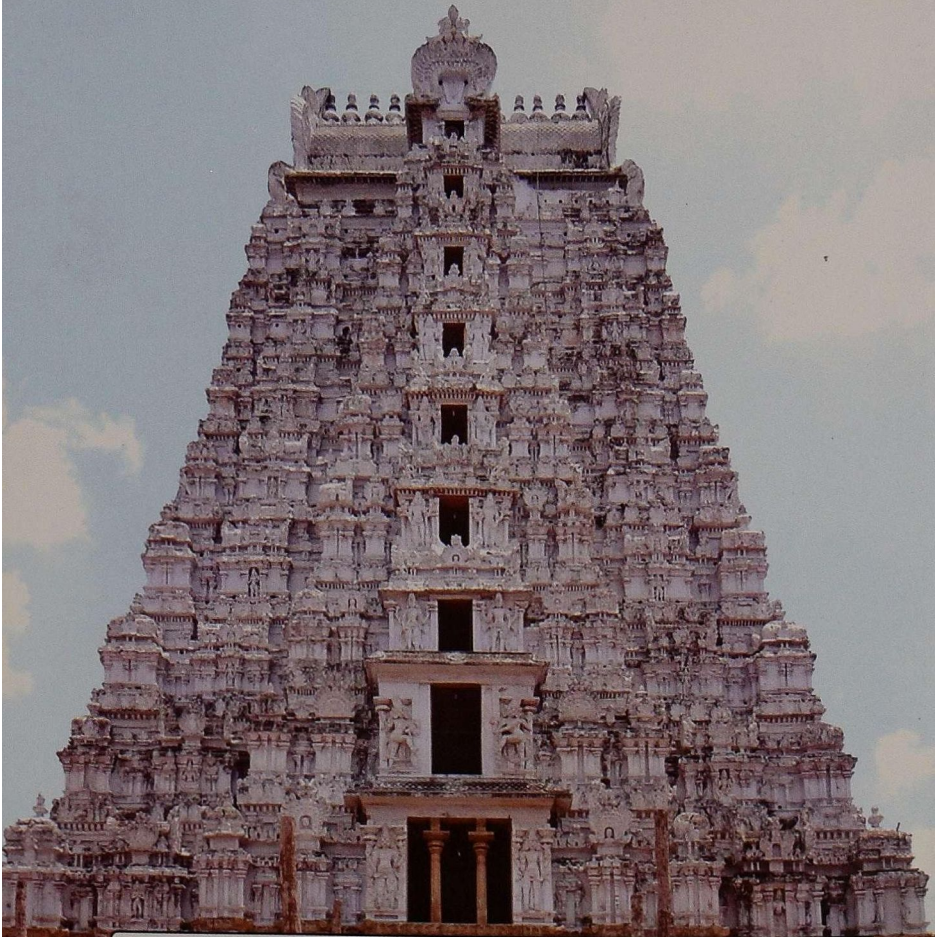
திருவரங்கத்தலம்பகம்

முற்றிற்று.

சுவடிகள் பாதுகாப்பு மய்யம் அரியநூல்
தமிழ்த் தாய் 67 - வெளியீடு

திவ்வியகவி - பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார் அருளிச்செய்த

திருவரங்கக் கலம்பகம்

Pub No : 884
ISBN : 978-93-85165-39-9
திருவரங்கக் கலம்பகம்

30.00